

ת"פ 23650/09 - מדינת ישראל נגד ראמי גמהור, מראד טבנגה

בית משפט השלום בירושלים

30 מרץ 2014

אחד
בפני כב' השופטת דינה כהן-לקח

בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ראמי גמהור (עוצר)
2. מראד טבנגה (עוצר)

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. ביום 12.3.2014 הרשעתה את הנאשמים לפי הודהתם, שניתנה שלא במסגרת הסדר טיעון, בעבורות שייחסו להם בכתב-האישום כדלקמן: התפרצויות במקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן): חוק העונשין או החוק); וכן שהיא בלתי חוקית בישראל לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסת לישראל, התשי"ב-1952.

בהתאם לעובדות כתב-האישום בהן הודהו הנאשמים, ביום 3.9.2013 ב时刻 20:30, התפרצו הנאשמים ביחד עם אחרים שפרטיהם אינם ידועים במדויק למאשימה, לדירת מגורים במושב אורה. באותו הזמן, הנאשמים התפרצו לדירה ביחיד עם האחרים בערך שנתיו סולם שהוא מונח בחצר הדירה, הניחו את הסולם בסמוך לחילון הדירה, שברו את תריס החלון באמצעות מברג ונכנסו פנימה דרך הפתח שנוצר לתוך הדירה. הנאים הסתובבו בחדר וಗנבו ממנו ציוד הכלול ארנק איפור וכלי איפור; מזוודה שחורה ובתוכה ספרים, מסמכים, מחשב נייד וחגורות גב; ציפית ובתוכה מוצרי איפור ובושים; תיק שחור ובתוכו שני בדים, ספר תהילים, ספר סיורים ושני ספרוניים; שקית אדומה ובתוכה געל עקב ותכשיטים שונים; וכן תיק גב שחור ובתוכו ציוד סאונד ומוצרי אלקטטרונית. באותו הזמן, שהו הנאים בישראל ללא היתר כדין.

טייעוני הצדדים לעונש

2. המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, ועתה בגין שתי העבירות למתחם עבירה הולמת שנע בין 18 ל- 36 חודשים בפועל. בכל הנוגע לגזרת העונש בגין המתחם, טענה המאשימה כי יש להבחן בין הנאשם 1 שהינו בעל הרשות קודמת בעבירות אלימות ורכוש וכן מסר מותנה בר-הפעלה, לבין הנאשם 2 שהינו חסר עבר פלילי. בכל הנוגע לנائب 1 - עתירה המאשימה להשים עליון עונש ברף הגבוה של המתחם הנטען, קרי- 36 חודשים מסר בפועל תוך הפעלה במצבו של עונש המאסר המותנה ב- 6 החודשים התלויה ועומד כנגדו. בכל הנוגע

עמוד 1

לנאמם 2 - עתירה המאשימה להשית עליו עונש ברף הבינווי של המתחם הנטען, קרי- 24 חודשים מאסר בפועל.

מנגד, בא-כח הנאם 1 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל- 18 חודשים מאסר בפועל. הסגנור עמד על מכלול הנסיבות לקוילא, וטען כי יש להסתפק בעונש של 12 חודשים מאסר בפועל. עוד טען הסגנור כי יש להפועל בחופף את עונש המאסר המותנה התליי ועומד נגד מרשו.

בא-כח הנאם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים מאסר בפועל. הסגנור עמד על כך שמדובר בהרשעה ראשונה של מרשו בפלילים שהודה במעשים וגלו צער (כfn 22). בהתחשב בכך ובנסיבות האישיות של הנאם 2, עתר הסגנור להסתפק ביום המעצר של מרשו (כ- 7 חודשים).

מתחם העונש ההולם

3. שני הנאים הורשו ביצוע שתי עבירות - שהייה בלתי חוקית בישראל וכן התפרצויות למקום מגורים. בנסיבות העניין, אני סבורה כי שתי העבירות אחוזות זו בזו הן מבחינה קרונולוגית והן מבחינה מהותית. בהתחשב בכך, בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40(א) לחוק העונשין, אני סבורה כי יש להשקיף על העבירות הנדרנות כאירוע אחד, ולקבוע מתחם עונשה הולמתairauro כולם.

4. העירה של התפרצויות למקום מגורים בכונה לבצע גנבה, טומנת בחובה פגיעה מהותית **בערכים חברתיים** של הגנה על הקניין והרכוש של הפרט, לצד פגעה בפרטיות ובתחושת הביטחון האישי שהרי ביתו של אדם אמור לשמש כמוצאו. עיר כי מעובדות כתבת-האישום, נראה לכואורה כי בעלי הדירה לא שהוא בתוכה בעת ביצוע מעשה התפרצויות. עם זאת, ברי כי התפרצויות של שני הנאים בצוותא עם אחרים, לדירת-Megorim בשעת ערב מאוחרת על-מנת לבצע גנבה, מהו איירע חמור מלבד הפגעה בקניין ובפרטיות, טומן בחובו גם פוטנציאלי להתקפות אלימה (למרבה המזל, פוטנציאלי זה לא התmesh במרקחה דן). אשר לעבירות השהייה הבלתי חוקית בישראל - עבירה זו וחורת תחת ריבונותה של המדינה לקבוע את זהות השוהים בשעריה, ובנסיבות העניין היא גם פגעה בשלום הציבור שהרי הנאים שהו בישראל שלא כדי לזרוך ביצוע עבירות רכוש בצוותא.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירות** מלמדת כי בשעת-ערב מאוחרת, בעוד הנאים שהיו בישראל שלא כדי, הם חבו לאחרים שזיהו אותם אינה ידועה, טיפסו לחדרן דירת-Megorim באמצעות סולם שהיה מונח בחצר, שברו את תריס החלון באמצעות מברג ונכנסו פנימה. יעור כי לנאים לא יוחסה בכתב-האישום עבירה של גנבה ולפיכך הם לא הורשו בה. עם זאת, מעובדות כתבת-האישום בהן הודיעו הנאים עליה כי הם נטלו לרשותם שלא כדי פרט רכוש רבים ובעלי ערך מtower הדירה, כמפורט בכתב-האישום. ניתן להתחשב בכך חלק מנסיבות ביצוע עבירות התפרצויות. אוסף כי פרט רכוש שנתפסו, הוחזרו למטלון.

בהתחשב בעקרון הלהימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגעה בהם; בהתחשב בענישה הנהגת; ובשים לב לחומרתנסיבות ביצוע העבירות; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות של התפרצויות למקום מגורים ושהייה בישראל שלא כדי במקרה דן **בין 12 ל- 25 חודשים מאסר בפועל** (ראו והשוו: ת"פ (ו-מ) 47486-01-13 מדינת ישראל נ' ג nimata (9.10.2013) וכן: עפ"ג (ו-מ) 21338-11-13 ג nimata

ב' מדינת ישראל (6.1.2014)). יעיר כי לא ראייתי, ואף לא התבקשתי, לחרוג ממתחם העונש ההולם ל��ולא או לחומרה.

קביעת העונש המתאים

5. בכל הנוגע לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות, יש מקום להבחן בין שני הנאשםים, בעיקר נוכח השני בשאלת קיומו של עבר פלילי ובשאלת קיומו של עונש מאסר מותנה בר-הפעלה.

בכל הנוגע לנאים 1 - **ל��ולא**, שקלתי את הודהתו של הנאשם בעבודות כתב-האישום שלא במסגרת הסדר טיעון, את נטילת האחריות הנלוות לכך וכן את החיסכון במשאבים ציבוריים בגין יתר הצורר בניהול הוכחות. עוד שקלתי את נסיבותיו המשפחתיות והאישיות של הנאשם 1, כפי שפורטו בטיעוני הסנגור. **לחומרה**, שקלתי את חומרת העבירות ואת ההכרח להעביר מסר עונשי שהיה בו כדי להרטיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות המעשימים. לחובת הנאשם 1 נזקף גם עברו הפלילי המכבייד, הכול מספר ניכר של הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש (לרבבות בעבירות של התפרצויות למקום מגוריים), בגין ריצה הנאשם מספר עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. אף-על-פי-כן, הנאשם לא חדל מלשוב ולשהות בישראל שלא כדין ולבצע עבירות בתחוםה (במקרה דין עבירת רכוש). גם קיומו של עונש מאסר על-תנאי בר-הפעלה, לא התריע את הנאשם מלשוב על מעשייו, וזאת זמן קצר לאחר ששיטים לר Zusot עונש מאסר בפועל ארוך. בהתחשב בכל אלה, רأיתי לגזר על הנאשם 1 עונש חמיר ביחס לנאים 2. אשר לעונש המאסר המותנה - כנגד הנאשם 1 תלוי ועומד עונש מאסר על-תנאי בגין עבירת שב"ח. נוכח הנסיבות לחומרה, ובשים לב לכל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין, אראה להפעיל את מרביתו של עונש זה במצבבר. חלק קטן מעונש המאסר המותנה יופעל בחופף לעונש שנגזר בהליך הנוכחי, בשים לב להודהתו של הנאשם בעבירות שייחסו לו, וזאת שלא בפתחו של יום הוכחות ולא במסגרת הסדר טיעון, באופן שראיוי כי יזקף לזכותו.

בכל הנוגע לנאים 2 - לצד חומרת העבירות והצריך להרטיע את היחיד ואת הרבים מפני ביצוען, ראוי לזכור לטובת הנאשם 2 את הודהתו בעבודות כתב-האישום שלא במסגרת הסדר טיעון, וכן את נטילת האחריות הנלוות לכך תוך חסכון במשאבים ציבוריים כמוסבר לעיל. כמו כן, שקלתי את נסיבותו האישיות של הנאשם 2, כפי שפורטו לפני בטיעונו של בא-כוcho, לרבות הגיל הצעיר (כבן 22 בעת ביצוע העבירות). בנוסף, רأיתי ליתן משקל ממשי לכך שבניגוד לנאים 1, הרי הנאשם 2 הינו חסר עבר פלילי, וזה היה לו הרשותו הראשונה בפלילים. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב להעדרו של עבר פלילי, רأיתי להסתפק בעניינו של הנאשם זה ברף התחתון של מתחם העונשה ההולם כפי שנקבע לעיל.

סוף דבר

6. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על כל אחד מההenateים כדלקמן:

נאשם 1:

א. 17 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. עונש המאסר על-תנאי בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 4064/09 בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב
וופעל כך ש- 4 חודשים ממנה יהיו מצטברים וחודשים (2 חודשים) ממנה יהיו חופפים לעונש המאסר בפועל שנגזר
בפיוסקה א' לעיל. **סה"כ על הנאשם 1 לרצות 21 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.**

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירה של
כניסה או שהיא בישראל שלא חוק.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירת
רכוש מסוג עווין.

ה. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירת
רכוש מסוג פשוט.

נאשם 2:

א. 12 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירה של
כניסה או שהיא בישראל שלא חוק.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירת
רכוש מסוג עווין.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שלא לבצע עבירת
רכוש מסוג פשוט.

המודגמים שנתפסו יחולטו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, במעמד הצדדים.